

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/16516,Kaczorowski-Stefan-Bronislaw.html>
18.05.2024, 16:00

Kaczorowski Stefan Bronisław

Stefan Bronisław Kaczorowski, ur. 18 XI 1899 w Ośnie k. Aleksandrowa Kujawskiego, zm. 1 I 1988 w Łodzi. Absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, Wydz. Prawa (poł. I.20).

Od 1919 współzałożyciel i czołowy działacz warszawskiego koła Stowarzyszenia Katolickiej Młodzieży Akademickiej (członek zarządu, 1921–1922 kierownik sekcji polityczno-społecznej, 1922–1925 członek Rady Naczelnej, 1926–1927 kierownik sekcji zagadnień narodowościowych, prezes). 1926–1928 redaktor nacz. pisma „Pracownik Polski”. 1926 współorganizator Chrześcijańskich Uniwersytetów Robotniczych i Chrześcijańskiego Związku Młodzieży Pracującej Odrodzenie (1926–1929 prezes ChZMP). 1928–1933 redaktor pisma „Pro Christo – Wiara i Czyn” (od 1930 redaktor nacz.). 1922–1937 w Chrześcijańskiej Demokracji (1931–1934 sekretarz generalny), od 1937 członek Zarządu Głównego SP. Od 1934 pracował jako adwokat.

1939 uczestnik kampanii wrześniowej, od 1939 pracownik zarządu PCK Warszawa-Północ, 1939–1944 żołnierz ZWZ/AK. Od 1941 prezes Zarządu Stołecznego SP oraz członek Rady Jedności Narodowej. 1942–1944 redaktor konspiracyjnego organu SP „Reforma”. 1944 uczestnik powstania warszawskiego. Po upadku powstania przeniesiony na teren woj. łódzkiego, do I 1945 z-ca delegata, I – VII 1945 delegat okręgowy Delegatury Rządu RP na Kraj w Łodzi.

1945 współorganizator SP w woj. łódzkim, prezes Zarządu Wojewódzkiego. W XI 1945 zagrożony aresztowaniem opuścił Polskę; do 1957 na emigracji w Belgii, Francji, Wielkiej Brytanii i USA. 1946–1947 członek Komitetu Zagranicznego SP w Londynie. 1947–1948 prezes SP na emigracji. W VIII 1955 członek Rady Naczelnej SP i wiceprezes stronnictwa. 1956–1957 wiceprezes Rady Jedności Narodowej w USA.

Miejsce urodzenia Ośno

Data urodzenia 18-11-1899

Miejsce śmierci Łódź

Data śmierci 1-01-1988

Hasło wydrukowane w **Tom III**

W 1957 powrócił do Polski. 1957–1964 adwokat w Zespole Adwokackim nr 1 w Łodzi, obrońca w procesach politycznych (m. in. 1963–1966 doradca i pełnomocnik rolników, którym łódzkie władze administracyjne nakazywały rozbiórkę krzyży i kapliczek przydrożnych naprawionych lub odbudowanych po wojnie). W 1966 zatrzymany z delegacją rolników przybyłą do Zduńskiej Woli do sekretarza Episkopatu Polski Bronisława Dąbrowskiego, w jego mieszkaniu przeprowadzono rewizję. W trakcie przeszukania zakwestionowano egz. autorski jego książki *Wspomnienia i uwagi uczestnika Powstania Warszawskiego*, zaś poglądy w niej zawarte stały się pretekstem do wytoczenia sprawy karnej, w wyniku której został zawieszony w prawach adwokackich. Od 1964 radca prawny.

I 1977 – IX 1977 członek KOR. 25 III 1977 współzałożyciel ROPCiO. W II 1979 współtwórca Komitetu Porozumienia na rzecz Samostanowienia Narodu. 1980 współzałożyciel niezależnego Ruchu Chrześcijańsko-Społecznego. Publicysta prasy niezależnej („Opinia”, „Wolne Słowo”, „Wolny Polak” i „Rzeczpospolita”.)

Odnaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2006).

1962–1985 rozpracowywany przez Wydz. IV KM/KW MO/WUSW w Łodzi w ramach KE/SOR krypt. Chadek.

Grzegorz Majchrzak

[Łódź, Region Ziemia Łódzka](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)